

ας παρακαλούμεν, Κύριε, νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου μας ὑπολήψεως.

Ναυπλίου, τῇ 29 Ἰουλίου (10 Αὐγούστου) 1832.

ΛΟΚΙΝΣ, ΡΟΥΑΝ, ΡΟΥΚΜΑΝ.

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Συνελεύσεως Λ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ.

Ἡ κατὰ συνέχειαν Δ Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις 64.0 219

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ.

Πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους ἔλαβον εἰς σκέψιν τὴν ἀπὸ 29 Ἰουλίου (10 Αὐγούστου) 1832 κοινοποίησιν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβειων τῆς ὑψηλῆς Συμμαχίας, καὶ μὲ λύπην τῶν παρευθέρων, ὅτι καὶ ἡ συγκάλεισις τῆς Συνελεύσεως καὶ οἱ σκοποὶ αὐτῆς παρεξηγήθησαν, καθὼς δὲν ἐπιθυμοῦσαν διὰ τοῦτο σπεύδουν ν' ἀπαντήσωσι μὲ σκοπὸν νὰ ἐπαναφέρουν τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων, καὶ δὲν ἀμφισβῆλλουν ὅτι θέλει ἐκτιμηθῇ κατ' ἀξίαν.

Δὲν ἐκρέματο τελείως ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐμποδίσῃ ἢ νὰ ἀναβάλῃ τὴν συγκρότησιν τῆς Συνελεύσεως, τὴν ὁποίαν ὁ νόμος αὐτὸς εἶχεν ἤδη συγκαλεσμένην. Τὸ δέκατον τρίτον ἄρθρον τοῦ Β' ψήφισματος τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ' Συνελεύσεως, τὸ ὁποῖον, ἐν περιπτώσει ἀποδιώσεως τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ἐδίδεν αἰτίαν ὑπάρξεως εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, ἀπαιτοῦσεν ἐξ ἀνάγκης καὶ τὴν συγκρότησιν τῆς Συνελεύσεως· ὁ νόμος ἐκεῖνος ἀφ' ἐνὸς μέρους ἐσχημάτιζε τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἀφ' ἐτέρου ἐσυγκαλοῦσε τὴν Συνέλευσιν, καὶ ἡ ὑπαρξὶς ἐκείνης ἦτον δικαιοματικῶς συνδεδεμένη μὲ τὴν συγκρότησιν ταύτης.

Ὅποια καὶ ἂν ἦτον ἡ σύγκρουσις τῶν παλῶν, εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν ἔφερον αὐτὴν ἡ παρούσα Συνέλευσις, καθὼς ἐπίσης εἶναι βέβαιον, ὅτι αὕτη σπουδαιότατα καταγίνεται εἰς τὴν κατεύνασιν τῶν· ἔπειτα ὡς πρὸς τὰς ἐσχάτως ἀναφανείσας συγκρούσεις, ὁποῖαι σχέσεις ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν προσωπικῶν διαθέσεων ἢ τῶν προσωπικῶν συμφερόντων, καὶ τῶν ἔργων τῆς Συνελεύσεως, τὰ ὁποῖα κύριον ἀντικείμενον ἔχουσι τὴν νομοθεσίαν, ἥτις δύναται νὰ φέρῃ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τῶν ἀντικρουμένων σήμερον μερῶν, καὶ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν;

Εἶναι βέβαιον ὅτι αἱ ἐκλογαὶ ἐγένον κατ' ἐλευθέρην καὶ ἀνόθευτον θέλησιν τῶν λαῶν, καὶ ὅτι εἰς κάμειαν ἐπαρχίαν ἢ Κυβέρνησιν ἢ ἄλλῃ ὑπάλληλος Ἀρχὴ, ὅχι μόνον δὲν τὰς ἐδίωκεν, ἀλλ' οὔτε ἀπλὴν ἐπιρροὴν μετῆλθεν.

Αἱ ἐπαρχίαι ἐπροσκληθήσαν ὅλοι νὰ πέμψουν τοὺς ἀντιπροσώπους των, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὰς διὰ τοῦτο πλήρης ὁ ἀπαιτούμενος ὑλικὸς καιρὸς μ' ὅλα ταῦτα καὶ σήμερον ἂν ἔλθωσιν οἱ Πληρεξούσιοι τῶν ἐξ ἡ ἐπὶ ἐπαρχιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐσιώπησαν, ἢ ἐν μέρει διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῶν προταλέντων, ἢ Συνέλευσις ἀμελητοσώπως προσφερομένη θέλει ἀποδεχθῇ τοὺς ἔχοντες νόμιμον πληρεξουσιότητα. Ἡ ἀπουσία ὀλίγων ἀντιπροσώπων δὲν ἐδύνατο ἀναμειδῶς νὰ ἐλαττώσῃ τὴν νομιμότητα τῶν παρόντων, οὔτινες ὑπερσυμπληροῦσι τὸν ἀπαιτούμενον παρὰ τοῦ νόμου ἀριθμὸν.

Ἡ Συνέλευσις ἐβάδισε καὶ σκοπὸν ἔχει νὰ ἐαδίσῃ τὴν ὁδὸν τῆς κοινῆς εἰρηνοποιήσεως· τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ περὶ λήθης ψήφισμα, καὶ ἀπὸ τὴν συνεχεῖ προσπάθειαν τῶν Πληρεξουσίων εἰς τὸ νὰ φθάσωσι τὸν μέγαν τοῦτον σκοπὸν.

Ἡ Συνέλευσις προκηρύσσασα ὅτι θέλει ἀσχυλῆθῃ εἰς τὰ περὶ τοῦ Συντάγματος, δὲν ἐνόησε ποτὲ ὅτι θέλει ἐλαβεῖ ὀρι-

κῶς εἰς ἐνέργειαν αὐτὸ, ἄνευ καὶ τῆς ἀνηκούσης συνδρομῆς τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ἢ τῆς ἀντιπροσωπευούσης αὐτὸν Ἐπιτροπῆς μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλευσίν των· ἀλλ' ἐνόμισε καὶ νομίζει χρέος τῆς νὰ προετοιμάσῃ τὸ μέγα τοῦτο ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶναι τόσον ἀναγκαῖον διὰ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τοῦ ἄρχοντος καὶ τῶν ἀρχομένων.

Ἡ διανομὴ τῆς ἐθνικῆς γῆς δὲν εἶναι ἐκποίησης, οὔτε ἐσχάστη ποτὲ ἡ Συνέλευσις νὰ κάμῃ τοιαύτην· ἀλλ' ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' Ἀρ. Α' ψήφισμα τῆς ἐν Τριζοῖν Συνελεύσεως, καὶ τὰς λοιπὰς κατὰ καιροὺς ἐθνικὰς ἀποφάσεις, σκοπὸν προέθετο νὰ βάλῃ τὰς ἀρχὰς καὶ βάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ μέλλουσα σταθερὰ ἐξουσία θέλει βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν διανομὴν τῆς ἐθνικῆς γῆς πρὸς τοὺς πολίτας Ἑλλήνας, ἔργον τῆς πρώτης εὐχῆς τῶν λαῶν, καὶ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἐπεφύλαξε τὸ ἔθνος πάντοτε εἰς τὸν ἑαυτὸν του.

Εἰς τοιαύτην ὁμως περίστασιν δὲν εἶναι ἴσως πάρεργον νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ διανομὴ τῆς γῆς δὲν εἶναι ἐπιζήμιος εἰς τὸ ἔθνος, ἐξ ἐναντίας εἶναι μέτρον, τὸ ὁποῖον συντρέχει εἰς τὴν πραγματικὴν εὐδαιμονίαν καὶ τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ δημοσίου, καὶ συντελεῖ εἰς τὴν συντομίαν ἀπόσβεσιν τῶν δημοσίων χρεῶν, καὶ εἰς τὴν σύστασιν ἐν γένει τῆς δημοσίου πίστεως.

Τὴν Γερουσίαν ἔπαυσεν ὁ νόμος αὐτός. Τὸ Β' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ' Συνελεύσεως, τὸ ὁποῖον κατέστησε τὴν Γερουσίαν, εἶναι ἀπλοῦν συμπλήρωμα τῆς ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1828 πράξεως τοῦ βουλευτικοῦ σώματος, τὴν ὁποίαν ἐπικυρώνει ῥητῶς εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον του. Τὸ συμπληρωματικὸν τοῦτο ψήφισμα φέρει ὅτι, ὅσα αὐτὸ δὲν τροπολογεῖ, κανονίζονται ἀπὸ τὴν πρᾶξιν ἐκείνην τῆς βουλῆς. Καὶ ἐπειδὴ περὶ τῆς διαρκείας τῆς Γερουσίας δὲν ἀναφέρει τίποτε, ἡ δὲ ῥηθεῖσα πρᾶξις τοῦ βουλευτικοῦ σώματος δὲν παρατείνει τὸ τῆς Κυβερνήσεως συμβούλιον εἰμὴ μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς Συνελεύσεως, γίνεται φανερόν ὅτι ὁ νόμος εἶχε παύσει τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὴν 14 τοῦ παρελθόντος μηνός, ὅτε ἄρχισαν αἱ ἐργασίαι τῆς Συνελεύσεως. Καὶ ὁ Κυβερνήτης ἀνοίγων κατὰ τὴν 11 Ἰουλίου 1829 τὴν ἐν Ἀργεὶ Συνέλευσιν ἐκήρυξεν εἰς τὸν λόγον του, ὅτι ὅλαι αἱ Ἀρχαί, ὅσας ἡ Συνέλευσις ἐκείνη ἐμελλε νὰ ψηφίσῃ, δὲν ἔπρεπε νὰ διαρκέσουν εἰμὴ μόνον μέχρι τῆς συγκαλέσεως τῆς παρούσης Συνελεύσεως.

Ἡ Συνέλευσις μάλιστα σκοπὸν ἔχει ν' ἀντικαταστήσῃ εἰς τὸν τόπον τοῦ συμβουλίου τούτου, σῶμα ἀληθῶς συντελεστικὸν εἰς τὰ γενικὰ συμφέροντα καὶ εἰς τὴν κοινὴν ἑνωσιν. Εἶναι ἀρὰ γε ἀναγκαῖον νὰ προσθέσωμεν ὅτι καὶ ἡ κοινὴ γνώμη ἐφανερῶς ἤδη ἀποχωρῶντως περὶ τούτου καὶ ἐδικαίωσεν ἀναντιρρήτως τὰς ῥητάς τοῦ νόμου διατάξεις;

Περὶ τοῦ δικαίωματος τῆς Συνελεύσεως, ὡς συντακτικῆς συνόδου, πῶς εἴμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ παρχμικρὰ ἀμφισβία καὶ τὸ κοινὸν δίκαιον, καὶ ὅλα τὰ προδιατρέξαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ ἐπικυροῦν καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν· καὶ ὁ Κυβερνήτης αὐτὸς ἐγνώρισε πάντοτε τὴν κυριαρχικὴν τῆς Συνελεύσεως δύναμιν. Εἶναι ἀναντιρρήτον ὅτι μετὰ τὴν ἀναγύρευσιν τοῦ Βασιλέως ἡ δύναμις αὕτη τροπολογεῖται δι' ὅσα ἐφ' ἧς τοὺς θεμελιώδεις νόμους, διὰ τὸ κύρος τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται, ὡς προεῖρήθη, καὶ ἡ ἀνήκουσα συνδρομὴ τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλευσίν της. Ἀλλ' εἶναι καὶ δίκαιον, καὶ χρέος τῆς Συνελεύσεως νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ Βασιλέως ἢ τῶν Ἐπιτρόπων του.

Ποτὲ ἡ Γερουσία δὲν εἶχε κατ' ἐκτελεστικὴν δύναμιν· ἂν τὸ ὄνομα της φαίνεται ὅτι τὴν δίδει βουλευτικὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Εἰς τὰ πρῶτα ἐκδοθέντα ἀντίτυπα τοῦ προηγουμένου φύλλου τῆς Ἐθν. Ἐφ. Ἀρ. 33 - 34, Σελ. α', στήλ. α', στίχ. 9 κατωθεν, ἀντὶ «παρουσιασθῶ» ἀνέγνωθι «ἐκ πληρώσω». — Καὶ Σελ. β', Στήλ. β', στίχ. 26 ἀνέγνωθι «ἐπισώρευσιν».

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα
τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως,
Οἱ Ἀντιπρέσβεις τῆς Συμμαχίας.

Κύριε,

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀπεφασίσθη ἡ συγκάλεσις Ἐθνικῆς Συν-
ελεύσεως, τίποτε δὲν παρημελήσαμεν διὰ νὰ παραστήσωμεν
καὶ κατ' ἰδίαν καὶ κοινῶς πρὸς τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς
Ἐπιτροπῆς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκρέματο ἡ συγκάλεσις αὕτη, τὰς
λυπηρὰς συνεπειάς, αἱ ὁποῖαι ἐξ ἀνάγκης ἔπρεπε νὰ ἀπο-
βῶσιν ἀπὸ τὴν συγκάλεισιν Συνελεύσεως εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν
συνεκρούσθησαν τὰ πάθη καὶ ἐρεθίσθησαν εἰς τὸν ὑπέρτατον
βαθμὸν ἀπὸ τὰ τελευταῖα συμβάντα, καὶ καθ' ἣν αἱ Δυνά-
μεις, αἱ ἀντιπροσωπευόμεναι εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Συμβούλιον,
ὁμόφωνοι μὲ τὴν Αὐλὴν τῆς Βαυαρίας, ἐνησχολοῦντο νὰ ἐκ-
πληρώσωσι τὰς εὐχάς, τὰς ὁποίας τόσαις φοραῖς τὸ Ἑλ-
ληνικὸν ἔθνος ἐφάνερωσεν εἰς τὰς Αὐλὰς, εἰς τὰς ὁποίας αὐτὸ
ἐχρεωστοῦσε καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν του καὶ ὅλα τὰ μέσα
τῆς στερεώσεως τῆς πολιτικῆς του ὑπάρξεως. Μ' ὅλα ταῦτα
αἱ συμβουλὴί μας καὶ οἱ λόγοι μας δὲν εἰσηκούσθησαν, ἐξ
ἐναντίας ἡ Κυβέρνησις ἐπετάχυνε τὴν συγκάλεσιν τῆς Συν-
ελεύσεως, ἡ ὁποία συνήλθεν ὑπὸ τοὺς πλέον θλιβεροὺς οἰω-
νός. Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος καὶ ἡ ἀναρχία ἐρήμωναν ὅλην τὴν
Ἑλλάδα· ἡ ἐνέργεια τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως δὲν ἐκτεί-
νεται ἐκεῖθεν τῶν κατεχομένων τόπων ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῆς
Συμμαχίας, καὶ πολλαὶ διαμαρτυρήσεις εἶχαν ἀκυρώσει
τὴν νομιμότητα τῆς Συνελεύσεως.

Εἰς τὸ μεταξύ τοῦτο μᾶς ἐκοινοποιήθησαν αἱ νέαι πράξεις
τοῦ Συμβουλίου τοῦ Λονδίνου, διὰ τῶν ὑποίων αἱ Σύμμαχοι
Δυνάμεις ἐπραγματοποίησαν τὰς εὐχάς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους
διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀνακτος καὶ διὰ νὰ ἀσφαλίσωσιν ἔτι
μᾶλλον τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφάσισαν τὰ ἀκόλουθα.

Α. Ὅτι ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις, ὁποῖα ὑπῆρχε, νὰ δια-
τηρηθῇ καθ' ὅλην τὴν ὀλομέλειαν μέχρι τῆς ἀφίξεως
τῆς ἀντιβασιλείας.

Β. Ὅτι ἐν τούτῳ δὲν ἔπρεπε νὰ γένῃ χάμμία πώλησις
ἐθνικῶν γαιῶν, οὔτε κανένα μέτρον νὰ παρεδεχθῇ, ῥέπον εἰς τὸ
νὰ προξενήσῃ εἰς τὸ νέον Κράτος οἰκονομικὰς ἀμνηχανίας· καὶ

Γ. Ὅτι ἡ συζήτησις ἡ στερέωσις ἐνός συντάγματος ὀρι-
στικῶς, ἡ νόμων θεμελιωδῶν, δὲν ἤμποροῦσαν πλέον νὰ λά-

βουν χώραν χωρὶς τῆς συνδρομῆς τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας·
διότι τὸ τοιοῦτον ἠθέλεν εἶσθαι εἰς φανεράν ἀντίφασιν μὲ
τὴν πράξιν, διὰ τῆς ὁποίας τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐνεπιστεύθη
εἰς τὰς τρεῖς Αὐλὰς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκλέξωσι δι' αὐτὸ
ἓνα Ἡγεμόνα.

Ἐσπεύσαμεν, καὶ πρὶν λάβωμεν τὰς ἐπισήμους πράξεις τοῦ
Συμβουλίου, νὰ γνωστοποιήσωμεν τὰ σημαντικώτερα πρὸς
τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ
κάμῃ χρῆσιν αὐτῶν κατάλληλον μὲ τὰς περιστάσεις.

Δὲν δυνάμεθα λοιπὸν παρὰ νὰ ἴδωμεν μὲ τὴν πλέον βα-
θεῖαν θλίψιν, ὅτι οἱ Πληρεξούσιοι, οἱ συνενωθέντες εἰς Πρόνοιαν,
ἐψήφισαν μέτρα, τὰ ὁποῖα εἶναι τόσον ἐναντία εἰς τὰς πρά-
ξεις, δι' ὧν αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις ὥρισαν τὸ μέλλον τῆς
Ἑλλάδος, ὅσον εἶναι ὀλέθρια εἰς τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ
Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ Συνέλευσις αὕτη ἀρπάζουσα τὴν συντακτικὴν δύναμιν,
τὴν ὁποίαν τῆς διαφιλονεικεῖ τὸ ἔθνος, καὶ ἡ ὁποία δὲν δύνα-
ται πλέον σήμερον νὰ ὑπάρξῃ παρὰ διὰ τῆς συνδρομῆς
τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, ἐκήρυξεν ὅχι μόνον τὴν ἀπόφασιν
τῆς νὰ βάλῃ τὰς βάσεις ὀριστικοῦ Συντάγματος τοῦ Κρά-
τους, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ περὶ τῆς διανομῆς τῶν ἐθνικῶν
γαιῶν, ἀλλὰ ἔδωκεν ἐσχάτως τὸ μέτρον τῶν σκοπῶν τῆς
καὶ τῶν τελευταίων σχεδίων τῆς, ψηφίζουσα τὴν κατάρ-
γησιν τῆς Γερουσίας, σώματος, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἀναπό-
σπαστον μέρος τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοῦ ὁποίου
ἡ ὑπαρξίς, ἐπισφραγισθεῖσα ἀπὸ τὸν καιρὸν, εἶναι σήμερον
ὑπὲρ ἄλλοτε ἀναγκαῖα διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ ξεχειλόμενον τῶν
παθῶν, καὶ νὰ φέρῃ τὴν ἑνωσιν καὶ τὴν συγχώνευσιν τῶν
κομμάτων πρὶν τῆς ἀφίξεως τῆς ἀντιβασιλείας.

Ἡ ἄνομος καὶ αὐθαίρετος αὕτη πράξις εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς,
καὶ ἀντιπολιτικὴ εἰς τὰ ἀποτελέσματά της, θέλει φέρεῖ ἐξ
ἀνάγκης καὶ ἄλλας παρομοίως ἀσυμβιβάστους μὲ ὅσα ἀπε-
φασίσθησαν διὰ τὴν μέλλουσαν τύχην τῆς Ἑλλάδος.

Σὰς παρακαλοῦμεν, Κύριε, νὰ γνωστοποιήσετε εἰς ὅποιον
ἀνήκει τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης μας, καὶ νὰ διατρα-
νώσετε ὅτι ἀπαιτοῦμεν τὴν αὐστηράν διατήρησιν του, καὶ
ὅτι θέλομεν ὑποστηρίξει τὸ ἀπαραβίαστον τῶν ἐν αὐτῇ διὰ
τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μας· ὅτι κατὰ
συνέπειαν διαμαρτυρούμεθα ἐναντίον πάσης παραβάσεως γε-
νομένης, ἡ δυνάμεν νὰ γένῃ ἀκολούθως, καὶ τέλος πάντων
δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὡς προσωρινὴν Κυβέρνησιν
παρὰ ἐκείνην, ἡ ὁποία εὗρεθῇ συστημένη πρὶν τῆς συγκα-
λέσεως τῆς ἐν Πρόνοιᾳ Συνελεύσεως, ἐξαιρουμένων τῶν τρο-
ποποιήσεων, τὰς ὁποίας ἀπρονόητοι καὶ κατεπείγουσαι περι-
στάσεις δύνανται νὰ ὑποχρεώσωσι τὴν Γερουσίαν νὰ κάμῃ
κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 7 Μαρτίου, καὶ ἐπὶ
οὐ φθάσῃ ἡ ἀντιβασιλεία.

το ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ' Συνελεύσεως τὸ καταστα-
τῶν αὐτῆς δὲν τὴν ἀπονέμει εἰμὴ συμβουλευτικὴν ψῆφον·
καὶ Κυβέρνησις ἐδύνατο νὰ δεχθῇ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ τὴν
τῆς κατ' ἀρέσκειαν. Τὰ καθήκοντα, τὰ ὅποια ὁ νόμος
δίδει αὐτὴν, ἀποδεικνύουν φανερά, ὅτι ἦτο ψιλὸν συμ-
βουλευτικὴ ἐπικρατεία. Ἄν ἀξιολύπητος ἀνάγκη περιστάσεων
ἐπιβλήσῃ ἐκτάκτως νὰ λάβῃ παρὰ νόμον μίαν στιγμὴν
ἐργασίας, ὅποια δὲν ἀνήκουν εἰς αὐτὴν, ἡ ἀνάγκη ἐκείνη πα-
ρὰ τὴν Συνέλευσιν συγκροτηθεῖσα ἀνέλαβε τὴν οἰκεῖαν
εἰς αὐτὴν καταστατατικὴν δύναμιν.

Οἱ Πληρεξούσιοι Ἀντιπρόσωποι αἰσθάνονται βαθέως ὅτι
ἀρκετοὶ πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς ὑψηλῆς Συμμαχίας καὶ
πρὸς τὰς συμβουλὰς τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς. Αἱ πράξεις τῶν
ἐκείνων ἀποδείξει πῶσον σέβονται ἐκείνας, καὶ πῶσον ἐκτιμῶν
ταύτας. Ἀλλ' ὅχι ὀλιγώτερον αἰσθάνονται καὶ τὰ ὅποια
ἐπεφορτίσθησαν παρὰ τῶν λαῶν ὑψηλὰ τῆς ἀντιπροσωπίας
χρέη, οὐδὲ τολμοῦν νὰ καταστήσουν ἐκυτοὺς ὑπευθύνους μὴ
ἐκπληροῦντες αὐτά.

Ἐν Προνοίᾳ, τῇ 5 Αὐγούστου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς Α. ΠΟΥΛΥΩΝΙΔΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Ἀρ. 4462.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Δηλοποιεῖ,

ὅτι κατὰ τὴν 24 Ἰουνίου 1832 ἐξεδόθη δημοποιητικὸν
τῆς Γραμματείας ταύτης ὑπ' Ἀρ. 2706 διὰ Φοίνικας
287:30 ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Γ. Προῦσου,
πληρωτέου εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ καὶ δεκτὸν ἀντὶ μετρητῶν
εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς β' δόσεως τῶν ἐφετεινῶν ἐθνικῶν
προσόδων. Ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος ἀναφέρει ὅτι παρέπεσε τὸ ῥη-
τὴν γραμματίου, εἰδοποιεῖται, ὅστις ἂν τυχὼν ἔχῃ αὐτὸ, νὰ τὸ
παρουσιάσῃ εἰς τὴν Γραμματεῖαν ταύτην ἐντὸς τεσσαρῶν καὶ
ἡμερῶν, ἀφ' ἧς καταχωρισθῇ ἡ παροῦσα εἰδοποίησις εἰς τὴν
ἔθν. Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, εἰδὲ, θελουν πληρωθῇ οἱ περὶ
αὐτοῦ λόγος Φοίνικας 287:30 εἰς τὸν Κύριον Προῦσον, καὶ
τὸ ῥητὴν γραμματίου θέλει εἶναι ἄκυρον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Αὐγούστου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 16 Αὐγούστου.

Μετὰ τὰς πολυειδεῖς δυσκολίας, αἵτινες ἐγένοντο πρόσκαι-
μα τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, προτοῦ μὲν εἰς τὴν συμπλή-
ρωσιν καὶ συγκροτήσιν τῆς, ἔπειτα δὲ εἰς τὴν πρόσδον τῶν
ἐργασιῶν τῆς, ἀνεσάνη τέλος πάντων τολμηρὸν κατ' αὐτῆς
ἐπιχειρημα, φέρον ἐγκληματικώτατον χαρακτήρα. Κατὰ τὴν
10 τοῦ ἐνεστῶτος, πρὸς τὴν 5 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν,
ἐν ᾧ συνεδρίαζεν ἡ Συνέλευσις ἐν πλήρει ἡσυχίᾳ, λειπτάντα
τῆς ἐκ τῶν περὶ τὸ Ναύπλιον ἐρρισημένων στρατιω-
τικῶν σωμάτων, καὶ ἀπαιτούντων τοὺς μισθοὺς αὐτῶν, ἐ-
πλησίασαν ἐνοπλοὶ εἰς τὸ συνέδριον, καὶ, μηδενὸς φυλάττον-
τος, εἰσῆλθον αἰφνιδίως, καὶ ἤρρισαν νὰ βάλωσι χεῖρα ἐπὶ
τῶν πληρεξουσίων. Συλλαβόντες δὲ ἐξ αὐτῶν ὅσους ἠδυνήθη-
σαν, ἀπεμακρύνθησαν φέροντες καὶ τοὺς αἰχμαλώτους των, ἐκ
τῶν ὁποίων ἐκράτησαν μόνον ἐννέα τοὺς σημαντικώτερους,
κατακτώντες ἱκανὰ χρήματα εἰς ἀπολύτρωσίν των. Οἱ δὲ κρα-
τούμενοι εἶναι οἱ ἐξῆς Κύριοι: Παναῦτος Νοταρᾶς, Πληρε-
ξούσιος Κορινθίας καὶ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως, Αναγ.

Δηλιγιάννης, Πλ. Καρυαίνης, Α. Φωτίλας, Πλ. Καλαβρύ-
των, Ι. Χ. Πέτρου, Πλ. Ασπροποτάμου, Γ. Δαρειώτης, Πλ.
Νησίου Καλαμάτας, Σ. Σπηλιωτόπουλος, Πλ. Ναυπλίου, Ν.
Μπότσης, Πλ. Σπετσῶν, Δ. Μελετόπουλος, Πλ. Βοστίτης,
καὶ Δ. Κριεζῆς, Πλ. Ὑδρας.

Ἐθεώρησαν πολλοὶ τὸ τολμηρὸν τοῦτο ὡς ἀνωτέρας τι-
νὸς ἐπιβουλῆς καὶ πολιτικῶν σκευωριῶν ἔργον· ἀλλ' ἡμεῖς,
μὴ θέλοντες νὰ ὑποθέσωμεν τηλικαύτην διαφθοράν μεταξὺ
τῶν Ἑλλήνων, ἀναβάλλομεν τὴν περὶ τούτου κρίσιν μας,
ἕως οὗ λάβωμεν σαφετέρας πληροφορίας. Ἐνῷ δὲ φρίττομεν
διὰ τὴν προδοσίαν ταύτην, καὶ θλιβόμεθα διὰ τὰς συνεπεί-
ας τῆς, συμβουλευόμεν τοὺς ὀπλαρχηγούς, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξ-
ήρτηται τὴν σήμερον ἡ κοινὴ καὶ μερικὴ ἀσφάλεια, νὰ δείξω-
σιν ἐμπράκτως, καὶ ὅχι μέχρι λόγου, ὅτι ἐπιθυμοῦσι τὴν ἐμό-
νοιαν καὶ θύσουσι τὴν ζωὴν των διὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα. Αἱ
παροῦσαι ἡμέραι εἶναι αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς προσωρινότητος,
καὶ ἡ παροῦσα διαγωγὴ των μέλλει νὰ ἐπισφραγίσῃ τοὺς πολυ-
χρονίους ἀγῶνάς των. Πόσον πικρὸν θέλει εἶναι τὸ νὰ θάψῃ τις
δόξαν ἀποκτηθεῖσαν εἰς τὸν κάλλιστον καὶ ἱερώτατον ἀγῶνα!

ΕΞΩΓΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Βρυξελλῶν, 12 Ἰουνίου.—Διόφοροι Γαλλικαὶ καὶ ἄλ-
λογενεῖς ἐφημερίδες ὡμίλησαν περὶ συνθήκης μεταξὺ τινῶν
τῶν ἀρχτικῶν Δυνάμεων, ἀποβλεπούσης εἰς τὸ νὰ περισείλωσι
τὸ διαδηλωθέν πνεῦμα ἐν ταῖς Ὁμοσπονδοῖς Γερμανικαῖς Πο-
λιτεῖαις, καὶ ὅτι αἱ Αὐλαὶ τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Γαλλίας
ἐδωκαν ἀμοιβαίᾳ, περὶ τούτου διχοκινώσεις. Ἡμεῖς δὲ νομί-
ζομεν ὅτι δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ ὑπό-
σχεσις αὕτη οὐσιωδῶς συνέχεται μὲ τὰς τελευταίας ἀποφά-
σεις τοῦ ἐν Λονδίῳ Συμβουλίου, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἤθελον
καταντήσῃ εἰμὴ κατὰ προὑπαρχούσας ὑποσχέσεις, τῶν ὁποίων
αἱ βάσεις εἶναι, ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγ-
γλίαν νὰ μεταχειρισθῶσιν ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα διὰ νὰ ἀναγ-
κώσιν τὸν τῆς Ὁλλανδίας Βασιλέα νὰ ἐκτελέσῃ τὴν συν-
θήκην τῶν 24 ἁρθρῶν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν τῆς, ὡς ἐπεκυ-
ρώθη ὑπὸ τῶν πέντε Δυνάμεων· ὅτι δύναται ἐντεῦθεν νὰ εἰς-
έλθῃ στράτευμα Γαλλικόν, χρειᾶς καλούσης, εἰς τὸ Βέλ-
γιον, καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ Βελγικὸν στράτευμα κατὰ τῆς
Ὁλλανδίας, συμβαθεμένων διὰ θαλάσσης καὶ τῶν δύο στό-
λων. Ἀντὶ δὲ τῆς εἰς τὰ ἰσχυρὰ ταῦτα μέτρα συγκαταθέσεως
τῆς Ρωσσίας, Πρωσίας καὶ Αὐστρίας, ὑπόσχεται ἡ Γαλλία νὰ
συγχωρήσῃ εἰς τὴν Πρωσίαν καὶ τὴν Αὐστροίαν νὰ πράξωσιν
ὅπως κρίνωσιν ἀρμόδιον ἐπὶ τὰ πράγματα τῆς τε Γερμανικῆς
ἑνώσεως καὶ τῆς Ἰταλίας. Ὅθεν θέλει σφαλῇ Πρωσικὸν στρά-
τευμα νὰ ὀχυρώσῃ τὴν Βαυαρίαν, Βιρτεμβέργιαν, Ἀσσίαν,
Βάδην καὶ τὴν Σαξωνίαν, ἐωσούτου ἐκπεριωθῶσιν αἱ τροπο-
ποιήσεις, αἵτινες κρίνονται ἀναγκαῖαι νὰ γένωσιν εἰς τοὺς
συνταγματικούς νόμους τῶν τόπων τούτων, καὶ καταπιεσθῇ
ὁλοτελῶς τὸ στασιαστικὸν πνεῦμα. Καθ' ὅσον δὲ θελουν εἰσέρ-
χεσθαι οἱ Πρώσοι εἰς τοὺς τόπους τοὺς οὕτως ὑποταταγμένους
εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νέας ταύτης ἱερᾶς Συμμαχίας, μέρος
τῶν στρατευμάτων τῶν πολιτειῶν τούτων θέλει καταλαμβάνει
τὰς πέρας τοῦ Ῥήνου Πρωσικᾶς ἐπαρχίας, ὥστε νὰ ὑποστηρί-
ζωνται τὰ καταθλιπτικὰ ταῦτα μέτρα ὑπὸ ξενικῶν στρατευ-
μάτων. Τὰ Πρωσικὰ σώματα τὰ κατὰ τὸ παρὸν προβαί-
νοντα κατὰ συνέπειαν νεωτέρας ἀδείας ἐκδοθείσης παρὰ τῆς
τῶν Τυλλερίων Αὐλῆς, λογιζονται εἰς 70,000. Ἡ δὲ Αὐ-
στρία μέλλει νὰ ἐπαυξήσῃ τὰ ὑποὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ στρα-
τεύματα μὲ 100 ἐτι χιλιάδας, ὥστε νὰ ἐκτελῇ τὰς φρουράς
τῆς μέχρι τοῦ κέντρου αὐτοῦ τῆς Χερσονήσου. Νομίζει

Γαλλικὸν Ὑπουργεῖον ὅτι κáνον τὰς παραχωρήσεις ταύ-
ται θέλει προφυλάξει τὴν εἰρήνην νὰ μὴ ταραχθῇ· καὶ ὅτι,
πρὶν παρέλθωσι τρεῖς μῆνες, πανταχοῦ θέλει ἀφηνισθῇ τὸ
ἀντιστατικὸν πνεῦμα, καὶ ὅτι δὲν θέλομεν ἔχει πλέον νὰ φο-
βεσθαι οὐδαμῶς διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης.

(Ἀγγελος τῶν Συνεδρίων.)

Ἐκ Λονδίνου, 13 Ἰουνίου. — Μᾶς λέγει ὁ Μονήτωρ ὅτι αἱ
μὲν αἰετὶς τῆς Ἠπειροῦ Δυνάμεις εἶναι τώρα μᾶλλον ἢ ἄλλοτε
διεσπασμένηαι πρὸς τὴν εἰρήνην. Ἡ διχθεστικότητα αὕτη εἶναι
εἰς ἴσους· δὲν πρέπει ὅμως νὰ μᾶς διδάξῃ ὁ Μονήτωρ ὅλας
τὰς διπλωματικὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας λαμβάνει ἡ Γαλ-
λίαν ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἀγνὰς ἀληθείας. Δὲν ὑπάρχει καμμία
συμμαχία, ὡς διίσχυρίζοντο αἱ Βελγικαὶ ἐφημερίδες, μεταξὺ
τῆς Αὐστρίας, τῆς Πρωσίας, τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Οὐλανδίας
πρὸς ἐπιδρομὴν τῆς Γαλλίας· οὔτε ὑπάρχει συμμαχία μεταξὺ
τῆς Ρωσίας, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Πρωσίας διὰ τοιοῦτόν
τινα σκοπὸν· ὑπάρχει ὅμως συμμαχία μεταξὺ τῆς Αὐστρίας
καὶ τῆς Πρωσίας, ἥτις εἶναι τὴν ἐν τῷ γίνεσθαι, ἐπὶ τῆς
ὁποίας ἡ Γαλλία καὶ αὕτη ἡ Μεγάλη Βρεταννία καλῶς ποι-
οῦσαι θέλουσιν ἐπαγρυπνεῖ. Ὁ Πρίγκιψ Μέντερνιχ, ταρχθεὶς
ἀπὸ τὰ κατὰ τὰς διαφόρους πολιτείας τῆς Γερμανίας φρονήματα
συμπτώματα τῶν συνταγματικῶν φρονημάτων, καὶ φοβού-
μενος μήπως συμφωνήσωσιν αἱ ἐλάχιστονες Συνταγματικαὶ
Πολιτεῖαι διὰ ν' ἀποδείξωσι πρὸς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Πρωσίαν,
ἔδωκε διακοίνωσιν τινὰ εἰς τὴν Πρωσίαν καὶ τὴν Αὐλήν,
δι' ἧς προτείνει νέαν συμμαχίαν, προκείμενον ἔχουσιν τὴν
διατήρησιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένης ἐνωτικῆς
συνθήκης. Κατὰ τὴν διακοίνωσιν ταύτην, προβάλλονται εἰς
ἀποδοχὴν μέτρα, τὰ ὅποια κατορθωθέντα ὅχι μόνον θέλουσιν
ἐμποδίσαι τὴν ἐν τῇ Αὐστρίᾳ καὶ τῇ Πρωσίᾳ διχθεσιν τοῦ
πολιτικοῦ μολύσματος, τὴν ὁποίαν φοβεῖται τόσον πολλὰ ὁ
Πρίγκιψ Μέντερνιχ, ἀλλὰ καὶ θέλουσι κατὰ κράτος τὴν ἐλευ-
θερίαν εἰς τὰς ἐλάχιστας Πολιτείας. Ἐν τῶν μερῶν τοῦ σχε-
δίου τούτου εἶναι τὸ νὰ εὐρίσκηται εἰς κίνησιν πολυχρόνιος
στρατός· ὡς μέτρον δὲ προφυλάξεως ἀπὸ τὴν ἐνδεχομένην
(δὲν λέγομεν πιθανὴν) διχθεσιν τοῦ στρατοῦ τούτου μετὰ τὴν
κατάθλιψιν τῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ Γερμανίᾳ, καλὸν ἦτον νὰ προ-
τεθῇ ἀπὸ τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας καὶ ἀπὸ τῆς Γαλλίας
σχέδιόν τι περὶ καθολικῆς ἀφραπίσεως, περὶ τῆς ὁποίας πολλὰ
ἐλαλήθησαν, καὶ καμμίαν ἐκβασιν δὲν εἶδομεν. — (Γαχυδρόμ.)

Ἐκ Παρισίων, 16 Ἰουνίου. — Ἡ Ἐφημερίς τῆς Στουτγάρ-
δης δημοσιεύει τὰ ἐξῆς ἐξ Εἰςδελβέργης.

Ὁ Βυαρικὸς νόμος τοῦ Ρήνου μέλλει νὰ κηρυχθῇ ὑπὸ τὸν
στρατιωτικὸν νόμον. Τὸ νέον τοῦτο συμφωνεῖ ἐντελῶς με-
τὰ τὰς κινήσεις τῶν στρατευμάτων, τῶν ὁποίων εἰσῆλθον τινὰ
ἤδη εἰς τὰς χώρας τὰς μᾶλλον γνωστὰς, ὡς διατεθειμένους
νὰ ὑποβάλωσι τὸ τῆς ἐπαναστάσεως πνεῦμα. Τινες τῶν
κοινοτήτων διεμαρτυρήθησαν ἰσχυρῶς κατὰ τῶν νεωτέρων
μέτρων. Εἰς τινὰ δὲ μέρη εἰδείχθη μάλιστα καὶ ἀντίστασις,
διὰ τὸ ὅποιον διεσπάρησαν ἀλλεχίστε τὰ στρατεύματα.

— Αὐτόθεν 25 Ἰουνίου. — Χθὲς ἦλθεν ἐκ Πετρούπολεως
ἐκτακτὸς ταχυδρόμος φέρων ἐπιστολὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.
Γράμματα ἐκ τῆς πρωτεύουσος τῆς Ρωσίας ἀπὸ τῆς 12 τοῦ
ἐνεστῶτος ἀναφέρουσιν ὅτι ὁ στρατάρχης Μορτέριος διὰ τὴν
μεγάλην ψυχρότητα, μετὰ τὴν ὁποίαν μεταχειρίσθη αὐτὸν ἡ
Αὐλή, ἔγεινε τόσον ἀδύνατος εἰς τὰ πρὸντα συμβεβηκίτα,
ὥστε ἡ πρεσβεία του κατήγγησε νὰ εἶναι οὐδέν.

— Ὁ Μονήτωρ δημοσιεύει βασιλικὸν διάταγμα, τὸ ὅποιον
ἐπιτρέπει εἰς τὸν τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργόν, τὸν Ναύαρχον
Δερβινῆν, τὸ νὰ ὑπογράψῃ διὰ τὸν κλάδον τῶν πολεμικῶν
κατὰ τὴν προσωρινὴν ἀπουσίαν τοῦ στρατάρχου Σούλτου.

— Γράφουσιν ἐξ Ἀγας, ἀπὸ τῆς 21 τοῦ ἐνεστῶτος, τὰ
ἐξῆς. — Χθὲς ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν ταύτην ὁ Πρίγκιψ Σου-
βαρόφ, θαλαμηπόλος τοῦ τῆς Ρωσίας Αὐτοκράτορος, ἡ δὲ
κατὰ τὴν κρίσιν ταύτην ὥραν ἐμφάνισίς του ἔδωκεν ἀφορ-
μὴν εἰς διαφόρους εἰκασίας, ἐπειδὴ ὑποτίθεται γενικῶς ὅτι
ἡ ἀριζία του ἔχει πολιτικὸν σκοπὸν. Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν
θέλει συγκαλεσθῇ ἡ Γερουσία, διὰ νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν ἐπί-
σημος διακοίνωσις.

— Ἀναγγέλλεται ἐκ Βουωνίας, ἀπὸ τῆς 19 τοῦ ἐνεστῶτος,
ὅτι εἰς τὴν Λομβαρδίαν εἶχον ὑπάγει νέα Αὐστριακὰ στρα-
τεύματα, καὶ ἐλέγετο ὅτι ἡ Τοσκάννα θέλει καταληφθῇ καὶ
αὕτη ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν.

— Περίληψις γράμματος ἐκ Κασέλ, ἀπὸ τῆς 14 τοῦ ἐνε-
στῶτος. — Ὁ Δούξ τῆς Βιρτεμβέργης, ὅστις παρευρέθη εἰς τὴν
ἐν Βερολίνῳ συνέντευξιν, βεβαιώνει ὅτι ἡ Αὐστρία καὶ ἡ
Πρωσία θέλουσι παρεμβῇ εἰς τὰ τῆς Γερμανίας πράγματα.
Καὶ ἡ μὲν Πρωσία θέλει καταλάβει τὰς δύο Ἀσσιανὰς Πολι-
τείας μετὰ 40,000 στρατεύματα, ἡ δὲ Αὐστρία θέλει πέμψῃ
80,000 εἰς τὴν πρὸς τὸν Ρήνον Βυαρίαν, τὴν Βάδην, καὶ
τὴν περίχωρον τοῦ Βυρτσβούργου. Τὰ ἰδικά μας στρατεύ-
ματα εὐρίσκονται προπαρασκευασμένα εἰς πόλεμον, καὶ ἐτοι-
μα εἰς κίνησιν. Μέλλουσι δὲ νὰ σταλθῶσιν ἐξω τοῦ τόπου,
διὰ νὰ μὴν εἰσπράττωσι νὰ ὑπερκασιζῶνται τοὺς ἰδίους αὐτῶν
συμπληρώτας ἐναντίον τῶν Πρώτων. Ὅλοι πιστεύουσιν ὅτι
θέλει γένῃ ἐνοπλὴς μεσολάθεσις· καὶ μάλιστα ἐπιθυμοῦσι
τοῦτο, ἐπειδὴ νομίζουσιν ὅτι τὸ τοιοῦτον μέτρον δὲν δύναται
νὰ ἀποθῇ εἰς καλὸν τοῦ ἀπολύτου συστήματος.

— Ἡ ἐφημερίς τῆς Αὐγούστης τῆς 24 τοῦ ἐνεστῶτος δημο-
σιεύει τὰ ἐξῆς ἐκ Καλίσχης, ἀπὸ 10 τοῦ αὐτοῦ μηνός. — Δὲν
δύναται τις νὰ κατανοήσῃ τὴν ἀθλιότητα, ἡ ὁποία ἐπικρα-
τεῖ κατ' ὅλην τὴν Πολωνίαν, καὶ τῆς ὁποίας τὰ παρεπόμενα
θέλουσι εἶναι τρομερά, ἐὰν διαρκέσῃ πλείοτερον καιρὸν. Παν-
ταχοῦ ὑπάρχει δυσπιστία, φόβος καὶ δυστυχία· καμμία
προστασία κατὰ τῆς δυναστείας, οὔτε τρόπος πρόμηθείας
τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαιῶν. Ἡ ἀπελπίστια εἶναι ὁρατὴ εἰς
πᾶν πρῶτον, καὶ ἡ ἀγανάκτησις φλογίζει ὅλας τὰς καρδί-
ας. Ὁ τῆς Βαρσοβίας Πρίγκιψ ἐπιμελεῖται, ὅσον τὸ δυνατόν,
νὰ ἀνακουφίσῃ τὰ ἐκ τῶν τελευταίων συμφορῶν προξενηθέν-
τα εἰς τὴν Πολωνίαν δεινὰ. ἀλλ' οἱ ὑπάλληλοι αὐτοῦ ἀντι-
βαίνουν εἰς τοὺς φαινομένους ἀγαθοὺς αὐτοῦ σκοπούς. Εἰς
κίνεσιν καιρὸν δὲν ὑπῆρξε τόσον μέγα τὸ πρὸς ἀλλήλους μῆ-
τος τῶν Ρώτων καὶ τῶν Πολωνῶν, ὅσον τώρα. Εἰς πολλοὺς
τόπους ἦλθον εἰς χεῖρας οἱ ἐγκάτοικοι μετὰ τῶν Ρωσικῶν
στρατευμάτων, καὶ ἐκ τούτου ἐσυγκεντρώθησαν τὰ πλείοτερα
τῶν συνταγματικῶν. Οἱ Ρῶσοι ἀξιοματικοὶ φοβοῦνται κάποιον
Σικελιανὸν Ἐσπερινὸν (αἰφνίδιον σφαγὴν), ἐπειδὴ ἀνεκα-
λύφθη ἀλληλογραφία ἐνὸς τῶν δοκιμωτέρων ἡμῶν στρατη-
γῶν, ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ τανῦν εὐρισκόμενου, ὅστις παραπονού-
μενος διὰ τὴν ἐν τῇ Γαλλίᾳ καὶ τῇ Ἀγγλίᾳ ἐπικρατοῦσαν
ἀδυναμίαν ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Πολωνίας, συμβουλεύει
τὸν λαὸν νὰ ἐλευθρώσῃ τὴν Πολωνίαν μετὰ τὰ ἰδικὰ αὐτοῦ
μίστα. Ὡς πολλὰς σπουδὰς ἔχουσιν θεωρεῖσθαι οἱ ἐν Βαρσοβίᾳ
τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην. — (Ἀπὸ τῆς Ἐφημερίδος)